

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου για το δείπνο στην Βηθανία μετά την ανάσταση του Λαζάρου και την είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Την Κυριακή των Βαΐων, 13 Απριλίου 2025, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, προεξήρχε του πανηγυρικού Όρθρου και τέλεσε την θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αντιρρίου.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν οι Ιερείς: αρχιμ. π. Πολύκαρπος Θεοφάνης, ιεροκήρυξ, αρχιμ. π. Πρόδρομος Ασημακόπουλος, εφημέριος του Ναού και ο διάκονος π. Παΐσιος Παρασκευάς. Προ του «Πάσα πνοή» διαβάστηκε η ευχή «Εις το ευλογήσαι τα βαΐα».

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος είπε ότι το Ευαγγελικό ανάγνωσμα είχε δύο θέματα, το πρώτον είναι το **δείπνο** που έγινε στην **Βηθανία** μετά την ανάσταση του Λαζάρου και το δεύτερο είναι η **είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα**.

Ανέπτυξε δε το πρώτο θέμα. Ο Χριστός αγαπούσε την Μαρία, την αδελφή της Μάρθα και τον Λάζαρο. Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννου περιγράφονται δύο σκηνές συνάντησης του Χριστού με τα αδέλφια αυτά, μία προ της αναστάσεως του Λαζάρου και μία μετά την ανάστασή του. Όταν ο Λάζαρος, ο φίλος του Χριστού, απέθανε, η αδελφή του Μάρθα έτρεξε να συναντήσει τον Χριστό και να τον παρακαλέσει να τον αναστήσει, ενώ η Μαρία έμεινε στο σπίτι και συναντήθηκε με τον Χριστό, όταν την φώναξε Εκείνος. Μετά την ανάσταση του Λαζάρου στο δείπνο που έγινε στο σπίτι τους, ο Λάζαρος παρέμεινε στο τραπέζι μαζί με τον Χριστό, η Μάρθα διακονούσε και η Μαρία άλειψε τα πόδια του Χριστού με μύρα.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας (αγ. Κύριλλος Αλεξανδρείας, ιερός Θεοφύλακτος, όσιος Νικήτας Στηθάτος, αγ. Γρηγόριος Παλαμάς) και τα τροπάρια που ψάλλουμε αυτές τις ημέρες κάνουν μια σημαντική αναγωγική ερμηνεία των γεγονότων αυτών προ της αναστάσεως του Λαζάρου και μετά από αυτήν. **Ο Λάζαρος είναι ο νούς, η Μάρθα είναι η πράξη, που εκδηλώνεται με την μετάνοια, την νηστεία, την εργασία των εντολών του Θεού, και Μαρία είναι η θεωρία, που εκφράζεται με την προσευχή και την αγάπη.**

Όταν ο νούς του ανθρώπου (ο Λάζαρος) απομακρύνεται από τον Χριστό και πεθαίνει, τότε η Μάρθα (η πράξη) τρέχει και καλεί τον Χριστό να τον αναστήσει, ενώ η Μαρία (η θεωρία) παραμένει στην οικία προσευχόμενη. Μετά την ανάσταση του νού από τον Χριστό, η μεν Μάρθα διακονεί με την εργασία των εντολών, για να μη χάσει την Χάρη, η δε Μαρία προσεύχεται, για να είναι ο νούς κοντά στον Χριστό.

Στην συνέχεια είπε ότι αυτή η πατερική ερμηνεία μας διδάσκει πως πρέπει να εορτάσουμε τα Πάθη, τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού. Ο νούς μας, που είναι ο οφθαλμός της ψυχής, η λεπτοτάτη προσοχή, πρέπει να είναι ζωντανός-φωτισμένος, να ζη με τον Χριστό, και για να γίνη αυτό, πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Χριστού (πράξη) και να προσευχόμαστε (θεωρία). Τα γεγονότα αυτά που θα εορτάσουμε, δεν πρέπει να παραμένουν ως μια ανάμνηση του παρελθόντος, αλλά να συνδέονται με την δική μας ανάσταση, την ανάσταση του νού, ο οποίος νεκρώνεται από τα πάθη και από όλη την σύγχρονη παθολογία της κοινωνίας μας.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)